

אחר כך, במקום להסתפק בהתגוננות, ה" ציא קצין המנחם הראשי ממושב במשרד הסעד הודעה, שהיתה התקפה על ריכה פרייר. אמר הוא: "גברת פרייר חושבת שיש לנו פה כפתור שעליו לוחצים והכל מסתדר... אנו יודעים את תפקידנו. הלב הטוב" של ריכה פרייר מפריע לנו בעבודתנו, יותר מ שהיא עוזר לילדה..."

משפט

השובט לא שוכנע

באחד הימים לפני שנתיים, היתה מכונית המשא של האנס חרנר בדרכה מפתח-תקופה לחל-אביב. האנס (37) היה מטבחו נהג זור, ולא פעם שוחח עם אשתו על בעיות הנהיגה. הוא היה חרד תמיד לגורל העלולים להפגע. כאשר קרב לבית החרושת יכין, האיס את מהירותו, צפר. אולם הגורל זימן לו קרבן רך. חנה ברמי, ילדה בת חמש, חצתה פתע את הכביש, נדרסה מתחת לגלגלי הענק של מכונית המשא, נהרגה במקום. האנס לא פנה למשטרה, הוא גם לא ברת. פניו הפכו חסרי הבעה. הזעזוע היה קשה. האנס הוכנס לבית החולים לחולי רוח.

המשטרה ידעה כי לא היתה "רשלנות פושעת" מצדו של הנהג. היא האשימה אותו רק בנהיגה תוך אי-זהירות, אולם לאחר שנוכחה כי האנס יצא מדעתו, ביקשה מבית המשפט להכריז על הנאשם כחולה רוח. היא הביאה את רופאו של הנהג שקבע את מח- לתו. השופט, אליעזר מלחי, נטל את החיק לידו, לפתע שאל: "היכן הנאשם?" התובע מהר להשיב כי אין אפשרות להביאו מסי- בות רבות; האנס עלול לחשוב כי רופאו מעיד נגדו, דבר העלול להזיק להתקומות טיפולי. הוא גם מסוכן, עלול להתפרע.

"ארבעה שוטרים יוכלו לרסנו", העיר ה- שופט. התובע השיב כי אין זה לכבוד בית המשפט, שנאשם יתגושש בו עם שוטרים. התובע: "הוא עלול להתקין גם את כבוד השופט".

השופט: "או אשתכנע כי הוא משוגע." היה זה מפנה מפתיע. השופט מלחי עמד על הנקודה החשובה, שעד אשר לא ישתכנע כי האנס אינו שפוי בדעתו, הוא אינו מוכן לשלחו לבית חולים לחולי רוח, ואינו מוכן לדון בעצם האשמה.

עם כל הכבוד שאני רוחש לרופאים, אינני מוכן להסתכן באפשרות שהם עלולים לטעות."

נוק צבורי

בשדרות המצילות המובילות לגן המלך דוד ברחמיגן טייל זוג לא צעיר, פנה לעכר הבית הסמוך, נכנס לדירתו בקומה הראשונה. על הדלת התנוסס שלט מתכתי קטן שנשא את השם: אהרן ובלה כהן.

החלבן בא אותו רגע, שפך את הנוזל הלבן תוך כדי סיפור הלצה, שילשל אל כיסו את התמורה, הודה: "תודה רבה, גברת את- האשה הייכה. היא היתה מאושרת. לאחר שנתגרשה מבעלה הראשון, פגשה את אהרן, גרוש אף הוא ובעל אמצעים, החליטה להנשא לו. הרבנות התנגדה תחילה, כיון שאהרן היה לדעתה, כהן, וכהן אינו רשאי לשאת גרושה לפי דיני התורה. אולם לאחר שמסרו את ענינם לטיפולו של עורך דין דוד גנור (העולט הזה 779). החליט האחרון להשיא אותם במשרו. הוא שאב עיבוד ממשפט קודם בו גבר על החוקים והדינים, וכאשר נוכח כי בלה ואהרן הפכו אף הם קרובות חוקים אלה, הזמין שני עדים, ערך להם נשואים בטקס צנוע.

בניגוד לחוק ולסדר. הכהנים הפכו לזוג מאושר, נעים הליכות וחביבי על הכל. השכנים אל חיסטו הרבה בעברו של הזוג; מכתבים, חבילות וברכות באו על שם מש- פחת כהן. הזוג היה נשוי למעשה.

באחד הבקרים של השבוע שעבר, כאשר יצאה בלה אל המסדרון, להוציא מתיבת הדואר את המכתבים, תמה לה לראות הזמנה שהחזיקה בידה. היתה זו הזמנה שרשה מבלה בוסליק ואהרן כהן להופיע בבית ה- משפט המחוזי בתל-אביב. להעיד, כעדי הת- ביעה, במשפטו של עורך דין גנור.

קופת האושר נגמרה. שוב החלה תקופת משפטים והתרוצצויות. הפעם היה גנור ה- נאשם. האשמה: "גרימת נזק לציבור בזה ש... במשרדו ברחוב לילינבלום, עשה הנאשם הנ"ל מעשה העלול לגרום הזיק ציבורי בכך שערך קיושין לבלה בוסליק ואהרן כהן בניגוד לחוק ולסדר הציבורי."

אם יצליח גם הפעם גנור לצאת כמצנח, עדיין מוקדם לנבא. אולם לפחות בעיני בלה ואהרן נחשב העורך דין הצעיר יותר לנואל מאשר לגורם נזק לציבור.

(המשך מעמוד 11)
השנה את חגי עמם מבלי שמורה עברי יע- מוד לצידם, כשכוס מלאה ציונות בידם.

נוער

בוז ללב הטוב

באחת התצרות של קטמון הירושלמית, עמדה ילדה בת 15, פקחה עיניים מבוהלות, החרישה וספגה מכות רצה. מעליה ניצבו שוטר, לבוש מדיו הכחולים והחילה, שהתחרו ביניהם במתן המכות. מתוך גערותיהם ה- פראיות, אפשר היה להבין את שטר פשעה של חנה גבאי. היא לא הרויחה כסף, לא הביאה את תמורת כלכלתה הביתה.

בקומה השניה של אותו בית, עמדה על מרפסת דירתה אשה מבוגרת, שרק הודות לענותנותה אין שמה שגור בפי רוב תושבי ישראל, הבחינה בנעשה. האשה: ריכה פרייר, מיסדת עלית הנוער, ממשיכה במפעלה של הנריאטה סולד.

ריכה פרייר ירדה, קרבה לילדה שישבה בר- כיה על מדרגות הבית, הזמינה אותה לאכול. היא סירבה. ריכה שלחה לה אוכל. כעבור כמה ימים וכמה הכאות נוספות, נענתה חנה להזמנתה של גברת פרייר, באה אליה הביתה- לשמע הסיפור שיצא טיפין טיפין מפי הילדה, החליטה ריכה, לא לתת לה לחזור הביתה, לשכנה אצלה. סיפרה הילדה: אביה מת לפני שבוע שנים, והיא הוכנסה לבית יתומים, ברחה תכופות, הוזורה סוף סוף אחרי ארבע שנים הביתה.

המלה הראשונה ששמעה משפחתה היתה "לכי לעבוד". היא הלכה, אך לא יכלה להת- זיק מעמד ביבנות משק בית בגלל רגליה החלשות.

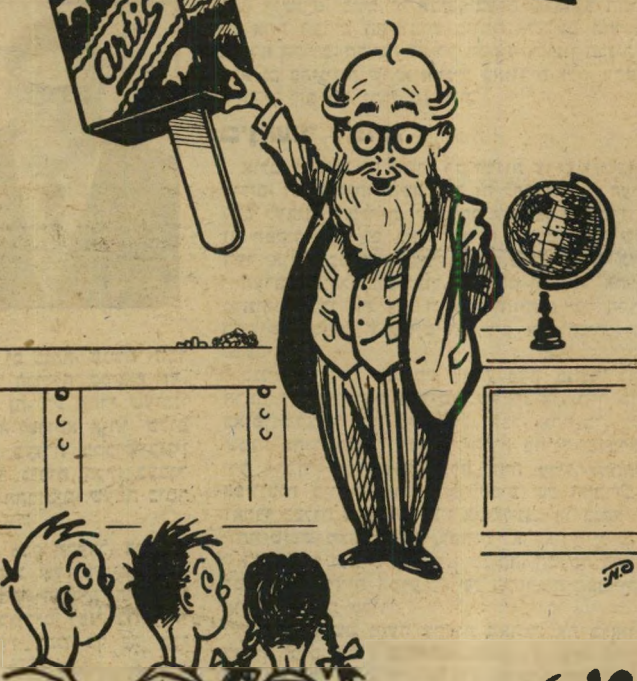
תוך זמן רצתה להיות יותר מעוררת, חלי- מה לעבוד כפקידה או כתבנית. החלום, וחרי- סר ההכנסה, לא מצאו חן בעיני המשפחה. בעוד יתר הילדים ישנו במיטות, נאלצה חנה לישון על הרצפה. את מנות הביצים שלה החביאה אמה העצבנית בתחתיתו של פח קמח, שמה מנעול על הארון בו היה הפח, ונעלה את הדלת של החדר בי היה הארון.

כל כאאאך נחמדה. ריכה פרייר נודעוה, החליטה להתזקק את חנה בדירתה עד לפתרון בעיתה על ידי מוסדות מתאימים. לפניה הראשונה לשרות המבחן קבלה עצה: לפנות לעזרה הסוציאלית של ה- ציריה. אחרי צלצול אל ראש העיר ירושלים, שקישר אותה עם המחלקה הסוציאלית של ציריותו, נתקלה בקול מתוק של המנהלת: "אוך, יש לנו בקטמון עובדת סוציאלית כל כאאאאך נחמדה... העובדת הכל כאאאך נחמדה באה, הביאה כמה טפסים שמילאה אותם, וחודש לא קרה דבר. אחרי חודש הופיעה עובדת סוציאלית שניה, ואתה שוב טפסים. התברר, לפי דבריה, שהעובדת הרא- שונה לא היתה הנכונה. וגם הטפסים לא היו הדרושים, לכן הביאה אחרים. ריכה פרייר בקשה ממנה באדיבות, לצאת מן הדירה.

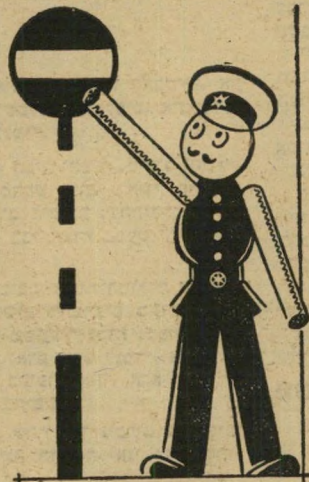
שבת שבת. בקיאה בשאלות החרי- קיות הכרוכות, פנתה ריכה פרייר שוב לש- רות המבחן, דרשה להביא את הענין בפני שופט תחת סעיף 16, המבטיח הגנה לילד המזונת. יעצו המשפטי של משרד הסעד מצא הפעם שיש מקום לתביעה. בפעולת בוק הובהלו כל הנוגעים, כולל גם אחים ואחיות של חנה, תוך שעתים אל בית המשפט. המשפחה, הילדה וגברת פרייר נש- ארו בחוץ, בזמן שקצין המבחן נכנס אל לשכתו של שופט הנוער דוד רייפן. אחרי כמה רגעים הובאה למצפים בפרוודור ההח- לטה: השופט אינו מוכן לשמוע את המק- רה, טרם ישלים שרות המבחן את חקירותיו. מאו עבר חודש. חנה סודרה בעבודה בגן ילדים, שאינו יכול לשלם לה. ריכה משלמת גן, כדי שזה ישלם לה "משכורת". חקירתו של שרות המבחן עדיין נמשכה, כשהשבוע החליטה ריכה פרייר שדי לה בחוסר היע- לות: היא השתחררה מתפקידה כמנהלת "הכשרת הנוער", צעדה לעבר משרדי שרות המבחן ברחוב המלך גיורג, ישבה בפרוודור, הודיעה, שלא תזון משם עד אשר יסודר ענין חנה גבאי.

אנושיות של חובבים. שרות המבחן של משרד הסעד לא הרגיש בטוב בתפקיד הנבל במחזה. נדהם מגודל הבעיה של נוער עזוב, שהוא עומד מולה מתוסר אמצעים, ומן הגישה האנושית המציינת "חובבים" במקצוע כריכה פרייר, החל מתגונן. אין לנו אפילו מקום אחד בכל הארץ, בו נוכל להלין, אף ללילה אחד, מקרה כמו חנה גבאי. אין מוסדות, אין כסף, יש רק קשיים!"

שיתו אב!

ארטיק אין כאופו ואין תחליף לו
ארטיק ערה לאיכות מלובחת
ארטיק פלפרו מפני חקוי ופחת!

הדרך כאלון אב- אל הסגירה
דוגמא
220 פרוטה
אחים בזרנו בעמ

לרגל ההתענינות הגדולה

מצד הצבור בקשר לשיטתו בנותנת אשראי לקנית סחורות באמצעות פנקס הקניות שלנו, הננו נותנים את הבאורים זנוספיים.

- כל אדם רשאי לרכוש את פנקס הקניות של א.א. ארגון לאשראי בע"מ.
- פקיד, פועל, בעל משכורת קבועה, יקבל את האשראי נגד הסכמת מפעלו, חברתו, מעבידו או ועד העובדים במקום עבודתו, לזכות ממשכורתו את התשלומים היחסיים החדשיים.
- בעל מקצוע חופשי יקבל אשראי נגד ערבות לפי הסכם.
- כל הרוכש את פנקס הקניות שלנו יכול לקנות את אשר חפץ לבו ב-120 חנויות טובות וגדולות בתל-אביב, בלי כל תוספת ש"היא למחיר הרגיל.
- סכום האשראי יחזור ב-6 תש- לומים שווים ורצופים חדשיים.
- על כל רוכש פנקס הקניות להצט- רף לארגונו ע"י קנית מניות רגי- לות עד גובה 5% של סכום ה- אשראי.
- לחיילי צבא הקבע - הנחה.
- בקרוב יפתחו סניפים בערים הח- שובות בארץ. כל בעל פנקס רשאי לקנות בכל ברחבי הארץ אשר מאורגנת ע"י חברתנו ולא רק ב- עיר בה הוא רכש את הפנקס.

ארגון לאשראי בע"מ
תל אביב, רח' הם 4

למכירה בהזדמנות

אופנוע

נורטון צבאי, 5 כ"ס במצב מצויין, לאחר אוברהול, חלקים חדשים, מס מותרות. לפנות, בלי מתוכים, אשית או טלפונית למערכת "העולם הזה" כל יום בין 9.30 - 10.30